

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.V.30.034/2024/5.

Felperes: Felperes1

(Cím10)

Felperesi jogi képviselő: Dr. Kunecz Renáta ügyvéd

(cím13)

Alperes: Alperes1

(cím1)

Alperesi jogi képviselő: Dr. Ujvári Sándor ügyvéd

(cím14)

A per tárgya: munkaviszony megszüntetése

Az elsőfokú bíróság neve és a fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Szombathelyi Törvényszék, 2.M.70.107/2023/23-I.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

Felperes, 24.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítéltábla kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg 20.680 (húszezer-hatszáznyolcvan) forint másodfokú perköltséget az alperesnek.

Az ítéltábla megállapítja, hogy 66.178 (hatvanhatezer-egyszázhetvennyolc) forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes 2018. augusztus 18. napjától állt munkaviszonyban az alperessel, beszerzési irodavezető munkakörben dolgozott az alperes által üzemeltetett szálloda és wellness központban. A felperes munkaköri leírással nem rendelkezett.

[2] Személyi igazgató 2019. november 23. napján vezetői utasításban szabályozta az alperes szerződéseinek iktatására és elektronikus archiválására vonatkozó eljárásrendet. Az utasításban foglaltak végrehajtásáért a főkönyvelő volt felelős.

[3] A felperes a beszerzési részleg vezetőjeként fogadta a beszállítók képviselőit, ha egy beszállító nem előre egyeztetett időpontban érkezett és a felperes nem tudta őt azonnal fogadni, a recepción kellett várakoznia.

[4] Az alperes fizetési kötelezettségeinek teljesítése érdekében azt a gyakorlatot alakította ki, hogy a beszerzési irodára érkező számlákat a számlán feltüntetett áruk minősége és mennyisége tekintetében a felperes ellenőrizte, és ezt követően adta át azokat a könyvelőnek, aki a kifizetés érdekében Személyi igazgató részére továbbította azokat. 2021 és 2023 között többször és rendszeresen előfordult, hogy a beszerzési iroda részéről a számlák késve kerültek leadásra a könyvelésre. A felperes a számlák továbbításával 2021 novemberében és decemberében jelentősen elmaradt, és ennek következtében az alperes milliós nagyságrendben nem teljesítette határidőben fizetési kötelezettségét. Személyi igazgató 2021. december 30. napján a számlák kezelésével kapcsolatban email útján írásban hívta fel a felperes figyelmét arra, hogy a határidőket tartsa be. A felperes ezt követően Excel táblázatban tartotta nyilván az általa ellenőrzött és továbbított számlákat, mely táblázatot az igazgató részére is megküldött. Ennek ellenére továbbra is többször előfordult, hogy a felperes késve adta le a számlákat a főkönyvelő részére.

[5] A szálloda működése során használt termékek szavatossági időn belüli felhasználása érdekében 2022 februárjától a beszerzési iroda raktárosának feladata volt, hogy a szálloda egyes részlegeit tájékoztassa a központi raktárban tárolt termékek mennyiségéről és szavatossági idejéről. A szálloda működése során a különböző részlegek vezetői határozták meg, hogy a működéshez milyen termékek beszerzésére van szükség, ezeket a beszerzési osztály rendelte meg.

[6] Az alperes a felperes munkaviszonyát 2023. június 28. napján felmondással megszüntette, a felmondási időre mentesítette a munkavégzési kötelezettség alól. A felmondás indokolása szerint a felperes a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény

(a továbbiakban: Mt.) 52. § (1) bekezdés c), d) és e) pontjában foglalt kötelezettségeket megsértette.

[7] A felmondás indokolása a következőket tartalmazta:

1.) Felperes tanúldal nem tudott együttműködni, viszonyuk olyan mértékben megromlott, mely már az alperes működését veszélyeztette. A munkahelyi légkört teljesen megromtotta. Az anyacég felperest nyomatékosan kérte, hogy ne tegyen rendőrségi feljelentést tanú ellen, mégis megtette, ezzel nehéz helyzetbe hozta a céget, a konyhán, illetve a beszerzési osztályon dolgozókat is. A két részleg között fentiek miatt kialakult konfliktus is megnehezítette a cég munkáját.

2.) Felperes többször összeütközésbe került az alperes pizzaszakácsával, aki a beszerzési hiányosságok miatt gyakran liszt nélkül maradt kiemelt szezonban is, így a pizzeria nem tudta garantálni a megfelelő szolgáltatást, ezzel kellemetlenséget okozva az alperesnek is.

3.) Felperes nem megfelelően tartotta a kapcsolatot a beszállítókkal. Gyakran ahelyett, hogy az előre egyeztetett időpontban fogadta volna a beszállítókat, megvárakoztatta őket a recepción, majd a recepciós munkatárs kijelölésével elküldte őket.

4.) Az alperes megítélése szerint a felperesnek nincs módszere és képessége a beszerzési irodai anyagok iktatásának és a beszállítókkal kötött megállapodások nyomon követhetőségének kezelésére.

5.) Felperes a számlákat nem időben ellenőrizte a beszállítóval egyeztetett árak és a beérkezett áruk mennyisége tekintetében, ez hatással volt a számla kifizetésére, a könyvelésen dolgozókat folyamatosan kellemetlen helyzetbe hozta, akiknek mindig bocsánatot kellett kérni a késedelemért a szállítótól, ami miatt a szállodal megítélése megromlott, a partnerek szemében rossz ügyfélnek is tűnhetett.

6.) Felperes a 3.) pontban foglaltakon túl sem tartott jó kapcsolatot a beszállítókkal, nem nagyon válaszolt az új árlistákra figyelmeztető e-mailekre, még akkor sem, ha emelkedő árakról volt szó, amivel nehéz helyzetbe hozta a céget a magasabb beszállítói számlák miatt és még a beszállító sem értette, hogy Felperes miért nem válaszol neki.

7.) Felperes nem megfelelően tárolta a termékeket a központi raktárban, az egyes termékek lejáratát idejét sem ellenőrizte megfelelően, ezért italokat vagy más termékeket kellett kiárúsítania az alperesnek a lejáratához közeli időpontokban, ezzel veszteséget okozva az alperesnek.

8.) Felperes nem megfelelően ellenőrizte a részlegekhez tartozó raktárakat, amelyekben gyakran túl sok olyan termék volt, amelyekre nem volt szükség, pl. WC papír, szeszesital vagy tisztítószer.

9.) 2023 májusában kézműves programot hirdetett alperes, amire a felperesnek helyi kistermelőket kellett volna meghívnia. Mivel nem volt rendesen megszervezve, mindössze egy kistermelő jött el, emiatt a vendégek közül senki nem is vett részt a rendezvényen. Mindenki nagyon kellemetlenül érezte magát, és az alperesre is panaszkodtak. A kistermelő, aki alperes beszállítója is, erről az esetről panaszkodott is felperesnek, de választ nem kapott. Az eset a felperes hibájából alperesre rossz fényt vetett és gazdasági hátrányt is okozott.

[8] A felperes módosított kereseti kérelmében a munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményként az Mt. 82. § (2) bekezdése alapján elmaradt jövedelem miatti kártérítés címén 827.225 forint, továbbá a jogi képviselőjével kötött megbízási szerződés szerinti perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[9] A felperes a felmondási okok valóságát és okszerűségét is vitatta. A felmondás 3.) pontja tekintetében állította, hogy a beszállítókat az előre megbeszélt időpontban fogadta. A számlák késedelmes ellenőrzésével kapcsolatban a felmondás 5.) pontjában részletezetteket illetően arra hivatkozott, hogy 2022 év elejétől kidolgozott egy nyomkövetési rendszert, amely alapján nem fordult elő késedelmes ellenőrzés és mindig időben leadta a számlákat a könyvelési részlegnek. A felmondás 7.) pontja tekintetében a központi raktárban tárolt termékek lejáratí idejével összefüggésben állította, hogy 2022. február 26. napjától nem az ő feladata volt az erre vonatkozó ellenőrzés. A felperes álláspontja szerint a felmondás valódi oka az volt, hogy tanúl az ő munkaviszonyának megszüntetését szabta annak feltételéül, hogy ismét munkaviszonyt létesítsen az alperessel, ez pedig joggal való visszaélés.

[10] Az alperes írásbeli ellenkérelmében a kereset elutasítását és felperes perköltségben marasztalását kérte. A kereset jogalapját vitatta, az összecszerűségére nem tett nyilatkozatot. Álláspontja szerint a felmondás valamennyi indoka valós és okszerű. Az alperes előadta, hogy a felperes a munkahelyi közösségbe nem tudott beilleszkedni, a magatartásával kapcsolatos kifogások közlését követően sem működött együtt. Magatartásával a munkahelyi légkört rontotta, amely a napi munkavégzést nagymértékben akadályozta. Ezen túlmenően a felperes a munkaköréből adódó alapvetően elvárható feladatoknak és magatartási normáknak sem tudott megfelelni.

[11] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, kötelezte az alperes javára 41.361 forint elsőfokú perköltség megfizetésére, továbbá megállapította, hogy 188.000 forint elsőfokú perköltség és 49.635 forint eljárási illeték az állam terhére marad.

[12] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes a felperes munkaviszonyát a munkavállaló magatartásával, illetve képességével összefüggő okra hivatkozva szüntette meg, álláspontja szerint a felmondás indokolása megfelel az Mt. 64. § (2) bekezdése szerinti világosság követelményének, erre tekintettel a felmondásban szereplő valamennyi felmondási indok valóságát és okszerűségét vizsgálta. Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy az alperes sem munkaköri leírásban, sem más munkáltatói utasításban nem határozta meg a felperes számára, hogy mi tartozik a munkakörébe, ezért a felek nyilatkozatai és a tanúk vallomása alapján kellett azt megállapítani, hogy mi tartozott a beszerzési irodavezetői munkakörbe.

[13] Az elsőfokú bíróság a felmondás 1.), 2.), 4), 6.), 8.) és 9.) pontjában meghatározott felmondási indokok tekintetében azt állapította meg, hogy azok valóságát az alperes nem bizonyította. A felmondás 3.) pontja szerinti indok tekintetében az okszerűség hiányát állapította meg az elsőfokú bíróság, álláspontja szerint abból az általános tartalmú állításból, hogy a felperes megvárakoztatta a beszállítókat, nem vonható le az a következtetés, hogy nem volt megfelelő a felperes munkaszervezése. A felmondás 7.) pontja szerinti indok tekintetében azt állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes feladata volt a központi raktárban elhelyezett egyes termékek ellenőrzése. Az alperes által csatolt selejtezési jegyzőkönyvek azt igazolták, hogy romlott élelmiszerek selejtezésére került sor, azonban nem azt bizonyították, hogy a közeli lejáratú termékek kiárúsítása veszteséget okozott az alperesnek. A 8.) és a 9.) felmondási indok vonatkozásában az alperes nem tudta bizonyítani, hogy a felperes feladata volt az egyes részlegekhez tartozó raktárak ellenőrzése, ahogyan azt sem, hogy a rendezvény megszervezése a felperes feladata volt, ezért ezek a felmondási indokok sem voltak okszerűek.

[14] Az elsőfokú bíróság a felmondás 5.) pontjában szereplő munkaviszony megszüntetési indok tekintetében megállapította, hogy a szerzési részleg által átvett áruk vonatkozásában a felperes feladata volt a számlák ellenőrzése és a könyvelés részére történő továbbítása. Az alperes okirattal (2021. december 30-án kelt e-mail) bizonyította, hogy a felperes 2021. év végén a számlák leadásával kapcsolatosan jelentős késedelembe volt, amely mulasztás az alperes vonatkozásában a számlák késedelmes kifizetését eredményezte. Az elsőfokú bíróság tanú4 könyvelő tanúvallomása alapján megállapította, hogy a könyvelőnek a munkavégzésével összefüggésben alkalmanként 2022. és 2023. évben is problémát jelentett, hogy a felperes az ellenőrzött számlákat nem folyamatosan adta át részére. Az elsőfokú bíróság Személyi igazgató e-mail-je, tanú4, tanú5 tanú7, tanú8 tanúvallomása alapján a számlák konkrét megjelölése nélkül is bizonyítottanak ítélte, hogy a felperes a számlák ellenőrzésével és továbbításával kapcsolatos munkaköri feladatának 2022 januárjától sem tett eleget az alperes által elvárt módon, ennek cáfolatára a felperes által vezetett Excel-táblázat nem alkalmas. Az alperesnek jelentős gazdasági érdeke fűződött ahhoz, hogy számlái kiegyenlítettek legyenek, ezért a felperes számlákkal kapcsolatos feladata kiemelt fontosságú volt és az ezzel kapcsolatos mulasztás is nagy jelentőségűnek minősült. Az elsőfokú bíróság mindezek alapján megállapította, hogy a szerzési irodavezető felperes vonatkozásában az 5.) pontban foglalt indok a felmondás valós és okszerű indokának minősül.

[15] Az elsőfokú bíróság megállapította továbbá, hogy az alperes a joggal való visszaélés tilalmának alapvető rendelkezését nem sértette meg a felperes által állítottak szerint.

[16] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes törvényes határidőn belül fellebbezést terjesztett elő, elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását kérte akként, hogy kötelezze a másodfokú bíróság az alperest arra, hogy fizessen meg a felperes részére a munkaviszonya jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményeként 827.225 forint elmaradt jövedelmet mint kártérítést, továbbá marasztalja az alperest az első- és másodfokú eljárás költségeiben. A felperes a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 369. § (3) a), c), d) pontjai alapján jelölte meg. A felperes kérte, hogy a másodfokú bíróság a bizonyítás eredményét minősítse okszerűtlennek, a tényállást módosítsa és egészítse ki, továbbá a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetést vonjon le, az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörben hozott döntését mérlegelje felül.

[17] A felperes másodlagos fellebbezési kérelme a Pp. 381. § szerint eljárási szabálysértés miatt az ítélet mérlegelhető hatályon kívül helyezésére, az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítására irányult.

[18] A felperes álláspontja szerint a felmondás 5.) pontban részletezett indoka valótlan, mivel a felperes 2022. év elején kidolgozott egy nyomon követési rendszert, amely alapján nem fordult elő késedelmes ellenőrzés, és a számlákat mindig időben leadta a könyvelési részlegnek. Az alperes egyetlen olyan konkrét esetet sem tudott megjelölni, amikor a felperes saját hibájából nem adta le időben a számlát, ezért a felperesnek nem volt lehetősége arra, hogy az adott számlával, számlákkal kapcsolatban bizonyítási indítványt tegyen. Az alperes továbbá egyetlen olyan beszállítót sem tudott megjelölni, akitől bocsánatot kellett volna kérnie az esetleges késedelmes teljesítésért, illetve, hogy emiatt a partnerei szemében romlott volna a megítélése.

[19] A felperes álláspontja szerint a tanúk vallomása azt támasztotta alá, hogy a számlák leadásával kapcsolatos rendszeres problémák 2022 januárjától megszűntek, amennyiben ezt követően elvétele előfordult is ilyen eset, az felperesnek nem volt felróható, ezért 2023. június 28. napján, a felmondás időpontjában, a 2021. végéig fennálló probléma nem lehetett jogszerűen a felmondás valós és okszerű indoka. A felperes fellebbezésében ezzel kapcsolatban részletesen elemezte és idézte a tanúk vallomását.

[20] A felperes fellebbezésében utalt arra is, hogy az elsőfokú bíróság konkrét tényállítás hiányában a 3.) és a 7.) felmondási indokot sem ítélte bizonyítottnak, ugyanakkor az alperes az 5.) felmondási indok vonatkozásában sem tett konkrét tényállításokat.

[21] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében a felperes fellebbezésének elutasítását, az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) alapján másodfokú perköltségben való marasztalását kérte azzal, hogy az alperes áfa fizetésre nem kötelezett.

[22] Az alperes álláspontja szerint a felperes igyekszik a tényeket félremagyarázni vagy azokról tudomást sem venni. Az a körülmény, hogy a felperes 2021. december 30. napját követően nem kapott írásbeli felszólítást a késedelmesen leadott számlák miatt, nem jelenti azt, hogy az ezzel kapcsolatos kötelezettségét maradéktalanul teljesítette – amit a tanúk vallomása is alátámaszt. A felperes azon hivatkozásával, hogy a néhány késedelem nem lehet a felmondás indoka elismerte, hogy valóban volt mulasztása a számlák továbbításával kapcsolatban. Az alperes kiemelte, hogy a könyvelő vallomásában az is szerepel, hogy a felperes munkaviszonyának megszüntetését követően a számlákat folyamatosan a megfelelő időben megkapta.

[23] A felperes fellebbezése nem alapos.

[24] A másodfokú bíróság a Pp. 376. § (1) a) pontja alapján a felperes kérelmére a fellebbezést tárgyaláson bírálta el. A másodfokú bíróság megállapította, hogy a Pp. 379. §-

ában és a 380. §-ában írt kötelező hatályon kívül helyezési ok nem merült fel, az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a tényállást a Pp. 279. § (1) bekezdése szerint a bizonyítékok okszerű értékelésével helyesen állapította meg, a kereseti kérelemről az Mt. 64. § (2) bekezdésben és az Mt. 66. § (1) és (2) bekezdésében foglalt irányadó anyagi jogszabályok helyes alkalmazásával megalapozott döntést hozott.

[25] A fellebbezésben foglaltakra tekintettel kiemeli a másodfokú bíróság, figyelemmel arra, hogy a felperes fellebbezésében kizárólag az elsőfokú ítéletnek a felmondás 5.) pontjában foglaltakkal kapcsolatos megállapításait vita, a Pp. 370. § (1) bekezdés alapján a fellebbezési kérelemhez kötöttség korlátaira tekintettel csak a felmondás ezen pontjában foglaltakat vizsgálta a másodfokú bíróság.

[26] Helytállóan hivatkozott arra az elsőfokú bíróság ítéletének [30] bekezdésében, hogy a felmondás annak ellenére megfelel az Mt. 64. § (2) bekezdésében meghatározott, az indokolás világosságára vonatkozó követelménynek, hogy egyes pontjai nem a felrótt magatartások részletezésével, hanem összefoglalóan tartalmazzák a munkaviszony megszüntetésének indokát.

[27] A Legfelsőbb Bíróság MK 95. számú állásfoglalásának II. pontja szerint nem szükséges a felmondási ok részletes leírása, hanem a körülményekhez képest elegendő az ok összefoglaló megjelölése is. A munkaügyi jogvita során nemcsak a felmondás indokolásában kifejezetten közölt, hanem olyan további tények és körülmények bizonyításának is helye lehet, amelyek – az indokolás keretein belül maradván – azt kiegészítik és alátámasztják.

[28] A felmondás 5.) pontja és az alperes perben tett nyilatkozata szerint a felperes munkaviszonyának megszüntetésére azért került sor, mert a számlák ellenőrzésével kapcsolatos feladatát nem időben végezte el, emiatt késedelmesen kapta meg az alperes könyvelése a számlákat, ami a beszállítók felé késedelmes kifizetéseket okozott, ezzel a könyvelést folyamatosan kellemetlen helyzetbe hozta, akiknek mindig bocsánatot kellett kérnie a késedelemért a szállítóktól, ami az alperes megítélését rontotta és a partnerek szemében rossz ügyfélnek is tűnhetett.

[29] tanú4, az alperes könyvelőjének tanúvallomása alapján megalapozottan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy 2021-től egészen a felperes munkaviszonyának megszűnéséig évente „sokszor” fordult elő, hogy a beszerzési irodáról, tehát a felperestől a számlák késve érkeztek meg a könyvelőhöz. A tanú vallomása szerint előfordult, hogy a számlák több hetes késedelemmel érkeztek meg a könyvelésre és a beszállítók nála érdeklődtek a számla kiegyenlítéséről (2.M.70.107/2023/19. számú jegyzőkönyv 15-16. oldal).

[30] tanú5 tanúvallomása szintén alátámasztotta, hogy a a felperes munkaviszonyának megszűnéséig folyamatosan problémát jelentett, hogy felperes nem ellenőrizte le időben a számlákat, a probléma a figyelmeztetést követően sem szűnt meg (2.M.70.107/2023/19. számú jegyzőkönyv 17. oldal). A fellebbezésben foglaltaktól eltérően, a tanúvallomást kontextusában értelmezve, annak alapján egyértelműen megállapítható a felperes késedelme a számlák ellenőrzése és továbbítása kapcsán.

[31] tanú6 tanú nem állította, hogy a perbeli időszakban folyamatosan helységei dolgozott, hanem vallomása szerint „egyenes kapcsolatban” állt a helységi céggel és felperes munkavégzését nem ellenőrizte, hanem az igazgatótól kapott információt a számlák átadásával kapcsolatos késedelméről, továbbá az emiatti fizetési késedelmekről (2.M.70.107/2023/19. számú jegyzőkönyv 19. oldal). Az a körülmény, hogy a tanú közvetett módon szerzett információt a történetekről, nem alapozza meg a fellebbezés azon hivatkozását, miszerint a tanú vallomása „bizonyító erővel nem bírhat”. Megjegyzi a másodfokú bíróság, nevezett tanú vallomását a felmondás 5.)-ja tekintetében az elsőfokú bíróság nevesítetten nem értékelte.

[32] tanú7, felperes beosztottjának tanúvallomása szerint az igazgatói figyelmeztetést követően is előfordult, hogy a felperes késedelmesen adta le a számlákat. A tanú vallomása szerint „folyamatos jelzés volt” a felperes munkavégzésével kapcsolatban, hogy „hol vannak a számlák”, amit vallomása során később azzal egészített ki, hogy „elvétve” fordult elő, hogy késedelmesen került leadásra a számla (2.M.70.107/2023/19. számú jegyzőkönyv 24-25. oldal). Megalapozatlanul hivatkozott arra a felperes fellebbezésében, hogy a tanú vallomása szerinti egy-két eset nem lehet okszerű indoka a felmondásnak.

[33] tanú8, felperes házastársának tanúvallomása szerint 2022 év elejétől „nagyobb horderejű probléma nem volt”, ha lett volna, az igazgató nyilván fellépett volna (2.M.70.107/2023/19. számú jegyzőkönyv 7. oldal). Ebből azonban nem következik, hogy az igazgatói figyelmeztetést követően a felperes a számlák leadásával ne esett volna késedelembe, a tanú vallomását helyesen értékelte az elsőfokú bíróság (elsőfokú ítélet [38] bekezdés).

[34] A fent részletezettekre figyelemmel helytállóan értékelte a tanúk vallomását az elsőfokú bíróság és megalapozottan állapította meg azt, hogy a felperes az igazgatói figyelmeztetést követően sem tett eleget maradéktalanul a számlák kellő időben történő ellenőrzésével és a könyvelés részére való továbbításával kapcsolatos kötelezettségének, egészen munkaviszonya megszüntetéséig. Helyesen minősítette ítélete [39] bekezdésében a felperes kötelezettségzegésének súlyát is az elsőfokú bíróság, a fellebbezés erre vonatkozó hivatkozása az ott kifejtettek miatt megalapozatlan.

[35] A felperes megalapozatlanul hivatkozott fellebbezésében arra, hogy a felmondás konkrétan nem tartalmazta azon számlák, illetve beszállítók megjelölését, melyekkel kapcsolatban a felmondás 5.) pontja szerint az alperes a felperes mulasztását állította. A felperes a tanúk kihallgatásánál személyesen jelen volt a tárgyalásokon, a tanúkhöz kérdést nem intézett, vallomásukra észrevételt nem tett, és nem is vitatta az általuk előadottakat. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ilyen körülmények mellett a Pp. 373. § (2) bekezdésében foglaltakra tekintettel a másodfokú eljárásban már nem hivatkozhat a konkrét számlák, konkrét beszállítók megjelölésének az alperes általi elmulasztására.

[36] Az elsőfokú bíróság helytállóan foglalt állást a felperes fellebbezésben is hivatkozott, általa 2022. év elején kidolgozott „nyomon követési rendszer” tekintetében: ez a

rendszer nem alkalmas annak igazolására, hogy felperes 2022-től nem esett késedelembe a számlák ellenőrzésével és leadásával kapcsolatban.

[37] A másodfokú bíróság a fentiekben kifejtettek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése és a 386. § (4) bekezdése alapján helyes indokaira tekintettel helybenhagyta.

[38] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 83. § (2) bekezdése és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) a) pontja és (5) bekezdése szerint határozott az ügyvédi munkadíjról azzal, hogy az alperes jogi képviselője nem kötelezett áfa fizetésre.

[39] A másodfokú bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdés és 102. § (1) bekezdés alapján rendelkezett a fellebbezési illetékekről, melynek összegét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdése szerint 827.225 forint fellebbezési pertárgyérték és az Itv. 46. § (1) bekezdése alapján állapított meg. A felperes a Pp. 525. § (1) és (3) bekezdései szerint munkavállalói költségkedvezményre jogosult, ezért a felperes által le nem rótt illeték az állam terhén marad.

[40] A Pp. 365. § (2) bekezdése szerint az ítélettel szemben fellebbezésnek helye nincs.

Győr, 2024. október 8.

Dr.Bartus Erika s.k.
a tanács elnöke

Dr.Mózsa Gábor s.k.
előadó bíró

Dr.Molnár Andrea s.k.
bíró